

Kjøbenhavn (Casse) har yttret. Jeg bøier mig for hans Erfaring og hans Anskuelse i saa Henseende, men det forekommer mig, at naar Lovforslaget skal gaae videre, og altsaa egentlig give Begunstigelser for noget Andet end Udbredelsen af Selveiendom, kommer det ind paa et noget andet Omraade. Det synes mig, at der da er Anledning til at tage under Overveielse, om det ikke vilde være betænkeligt at foreslaae den Slags Vættelser for en ganske enkelt Deel af Samfundet; men jeg skal ikke udtale mig videre bestemt derom; jeg vil kun sige, at det i saa Fald ikke bliver mig, som faaer videre med dette Lovforslag at gjøre. Jeg er optraadt idag overfor den ærede Forslagsstiller paa Grund af, at Loven af 4de Juli 1850, hvortil dette Lovforslag nærmest slutter sig, er emaneret igjennem Indenrigsministeriet, men naar Lovforslaget faaer en saadan Udvikelse, som nu er tiltænkt det, vil det nærmest være Finantsministeren, som har at udtale sig derom. Det bliver da ham som den, der skal varetage Statskassens Løb, der vil have at fremkomme med sine Betænkeligheder og sine Bemærkninger angaaende denne Sag overfor det ærede Thing.

Frølund: Jeg skal nærmest sige et Par Ord med Hensyn til § 2, som er bleven angreben fra et Par Sider, og jeg vil da udtale, at jeg ikke skal have det Mindste imod at lade denne Paragraph falde. Jeg har nærmest optaget den for om muligt at hjælpe Lovforslaget igjennem, fordi jeg ikke var saa aldeles sikker paa, at det vilde møde den Belvillie, som det lader til, at det møder fra alle Sider. Derfor er altsaa ikke er Andet iweien end § 2, skal jeg meget gjerne lade den falde; men Udtalelserne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Casse) forudsatte nogen Mulighed for at gaae videre, end jeg havde tænkt. Overfor den ærede Indenrigsminister vil jeg for det Første yttre min Tak, fordi han er kommen Forslaget saa velvillig imøde, men jeg føler mig dog ikke aldeles betrygget ved hans Udtalelser, og heller ikke ligeoverfor, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det ærede Thing, at det lader dette Lovfor-

slag gaae videre, forat Sagen kan blive undersøgt og drøftet i et Udvalg. Det er vel nu noget langt hen paa Sædsonen, men da der er lang Tid til St. Hansdag, er det dog muligt, at Sagen kan tilendebringes, og da der, som det lader, er en almindelig Belvillie for Forslaget baade fra Regjeringens og fra det høie Things Side, haaber jeg, at et Udvalg ikke skal lægge saadanne Hindringer iweien, at Sagen dermed vil blive standset. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslagets videre Fremme.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

Frølund: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, til Behandling af denne Sag.

Uden Forhandling vedtoges Frølunds ovennævnte Forslag eenstemmig med 63 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om en Forandring i § 1 i Lov af 6te Juli 1867 om Landcommunerne's Styrelse m. v.“

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1,657 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændrings- og Underændringsforslag:

- 1) Ændringsforslag af Ratwitt, C. Hansen, P. Nielsen, S. Jørgensen, Clausager, Faaborg, Kruse, Zahle, N. Albertsen, Winther, P. Pedersen (Maribo Amts 1ste Valgfreds), S. P. Christensen, B. Holm, Chr. Pedersen og D. Christensen:

Stedetfor Punktum ved Stykkets Slutning sættes Comma, og der tilføies: „og,